

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/17960,Orzechowski-Stanislaw.html>
19.05.2024, 19:36

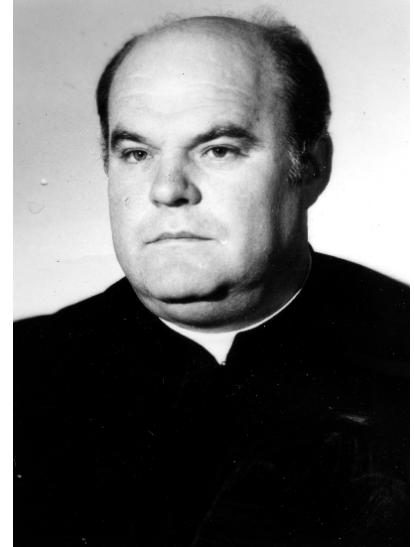
Orzechowski Stanisław

Stanisław Orzechowski, ks., ur. 7 XI 1939 w Kobylinie k. Krotoszyna, zm. 19 V 2021 we Wrocławiu. Absolwent Wyższego Seminarium Duchownego we Wrocławiu, święcenia kapłańskie (1964), licencjat teologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim (1972).

1964–1967 wikariusz w parafii św. Barbary w Nowej Rudzie-Drogosławiu, 1967–1968 wikariusz i katecheta w parafii św. Wawrzyńca oraz duszpasterz Duszpasterstwa Akademickiego Wawrzyny we Wrocławiu, 1968–1972 student pedagogiki na KUL, 1972–1989 ponownie wikariusz, katecheta i duszpasterz akademicki w parafii św. Wawrzyńca, (od 1989) samodzielny duszpasterz DAW, także wykładowca teologii pastoralnej i spowiednik kleryków WSD/Metropolitalnego WSD we Wrocławiu. 1971–1999 pełnił dyżury w Archidiecezjalnej Poradni Rodzinnej przy Duszpasterstwie Rodzin Pod 4 tamże.

W l. 70. udzielał pomocy prześladowanym hippisom. 1977–1980 korzystając z kontaktów KIK we Wrocławiu (Macieja Zięby i Józefa Puciłowskiego), współorganizator w DAW wykładów z historii Polski (wygłaszał je Krzysztof Turkowski) oraz projekcji filmów zatrzymanych przez cenzurę. Od 1979 Główny Przewodnik Pieszej Wrocławskiej Pielgrzymki do Sanktuarium św. Jadwigi Śląskiej w Trzebnicy. Od 1979 DAW uczestniczyło we wrocławskich Tygodniach Kultury Chrześcijańskiej. 1977–1980 karany grzywnami przez kolegia ds. wykroczeń.

29 i 31 VIII 1980 na prośbę MKS celebrował mszy w Zajeźdni Autobusowej nr VII MPK we Wrocławiu. Od IX 1980 kapelan wrocławskiej „S”; celebrował i kaznodzieja na mszach organizowanych przez KZ/MKZ we Wrocławiu/ZR Dolny Śląsk (patriotycznych, rocznicowych, na których poświęcano sztandary „S” i krzyże do szkół). W X 1980 uczestnik ogólnopolskiej głódówki kolejarzy w Lokomotywowni PKP

Orzechowski Stanisław 4493 1.jpg

Miejsce urodzenia Kobylin

Data urodzenia 7-11-1939

Miejsce śmierci Wrocław

Data śmierci 19-05-2021

Hasło wydrukowane w **Tom III**

Wrocław Główny, gdzie głodując pełnił funkcję kapelana (23 X celebrans mszy), obserwatora i osoby wspomagającej protest. 1980–1997 duszpasterz wrocławskich kolejarzy, Diecezjalny Duszpasterz Kolejarzy; od 1981 organizator i Gł. Przewodnik Pieszych Wrocławskich Pielgrzymek na Jasną Górę oraz Gł. Przewodnik Studenckich Pielgrzymek na Ślężę. 1980–1989 stworzył w DAW warunki młodzieży akademickiej do działalności opozycyjnej: wykłady z historii Polski, spotkania z ludźmi kultury i sztuki, projekcje filmów zatrzymanych przez cenzurę, bibliotekę wydawnictw podziemnych (w 2. poł. I. 80. opiekował się nią Stanisław Kordasz).

Po 13 XII 1981 w DAW przechowywał resztki sprzętu i materiałów poligraficznych ZR oraz udzielił schronienia ukrywającemu się Władysławowi Frasyniukowi. 13–24 XII 1981 organizował i przywoził do Wrocławia mięso dla rodzin internowanych, w nast. tygodniach kontynuował tę pomoc, zbierając jednocześnie informacje o represjonowanych. XII 1981 – 1990 z jego inicjatywy w każdy czwartek o 20.00 odprawiano msze za Ojczyznę; wspierał i doradzał działaczom opozycji wrocławskiej z RKS Dolny Śląsk, SW, NZS, RKW Dolny Śląsk, Ruchu WiP, struktur zakładowych „S”. 1982–1989 w DAW odbywały się regionalne i krajowe tajne spotkania przedstawicieli „S” kolejarzy. 1982–1989 wykładowca, m.in. we Wrocławiu i na Dolnym Śląsku (m.in. Bolesławiec, Głogów, Jelenia Góra, Lubin), w ramach Tygodni Kultury Chrześcijańskiej i na spotkaniach organizowanych przez Duszpasterstwa Ludzi Pracy, KIK i in. (np. 3–5 X 1986 podczas rekolekcji opozycji dolnośląskiej w Lwówku Śląskim zorganizowanych przez jeleniogórską podziemną „S”). Od 1983 organizator we Wrocławiu Duszpasterstw Ludzi Pracy, 1985–2009 Diecezjalny Duszpasterz Ludzi Pracy, organizator Wrocławskich Pielgrzymek Ludzi Pracy na Jasną Górę. 1986–2009 Diecezjalny Koordynator Nowych Ruchów Religijnych i Stowarzyszeń; 1989–2009 Diecezjalny Koordynator Katolickiej Odnowy Wiary w Duchu Świętym. 1981–1989 wielokrotnie przesłuchiwany.

Od 1989 duszpasterz Dolnośląskiej Rodziny Katyńskiej we Wrocławiu; od 1989 kanonik RM; 1992–1993 Gł. Przewodnik Pieszych Wrocławskich Pielgrzymek do obrazu Matki Bożej

Ostrobramskiej w Wilnie. Od 1996 prałat.

Jego działalność kaznodziejską utrwalono w formie spisanych homilii, rekolekcji i konferencji, m.in. *Orzech!* (red. ks. Aleksander Radecki, I wyd. 1999, wyd. II 2000), *Orzech na ambonie. Homilie, kazania i konferencje ks. S. Orzechowskiego* (cz. 1-2, red. ks. A. Radecki, 2002 i 2004), *Zbuduj z Orzechem. Myśli na każdy dzień* (2015); doświadczeniami z pracy ze studentami i w poradni małżeńskiej podzielił się w wywiadach udzielonych Violetcie Nowakowskiej *O małżeństwie... bez zacierania prawdy* (cz. 1-3, 2007-2009), *W stronę mistyki* (2009), *Autorytet ojca w rodzinie* (2010), *Najkrócej o powołaniu człowieka* (2012), *Najkrócej o zwyciężaniu kryzysów małżeńskich* (2013).

Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2021, pośmiertnie), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2006), medalem Zawsze Solidarni (2005), Medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis (2006), laureat nagrody Polcul Foundation (przed 1990), nagrody honorowej IPN Świadek Historii (2020).

15 XI 1974 – 28 XI 1989 rozpracowywany przez Wydz. IV KW MO/WUSW we Wrocławiu w ramach SO krypt. Żacy; 1981 – 3 XI 1989 w ramach SO krypt. Orzech I-VII; 25 III 1982 – 24 X 1989 w ramach KE krypt. Dyżurny.

Łukasz Sołtysik

[Region Dolny Śląsk, Wrocław](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)